

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasas petisior tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Zászlóbontás.

Megnyugtatóan szolgáljon mindenkinek, aki a választási harcok izgalmaitól fél, kiábrándítással pedig azoknak, kik egy-két választási harcnak száraz torkuk és egyéb kellemetlenségek miatt örvendenek, hogy a zászlóbontás nem az „alkotmányos“ képviselőválasztásra szól, mert úgy látszik, a milleniumi ünnepek előkészületei most már biztosították, hogy az idén kortes czélokra zászlót nem igen bontunk.

Az igazi hazafias lelkesedés bontja most a zászlót, hogy az alatt összegyülekezvén a magyar urak és kíséretük, fényes banderiumokban szervezkedve vonuljanak ő Budavárába, ott hódoljanak az alkotmányos királynak, s azután kísérik őt ünnepi útjában a magyar nemzet fiainak lelkes üdvkiáltásai között.

Nem is lehet szebbet gondolni, mint a nemzet hódolati és ünnepi menetébe belevonni azokat az elemeket, a melyekhez az ezredéves nemzeti történet emlékei fűződnek. Hisz tudjuk azt, hogy a „banderiumok“ jelentősége a századok során elég nagy volt, és súlylyal bírtak nemcsak mint a nemzeti véderő elemei, hanem mert bennök a politikai jogokkal bíró nemzet egyesülve volt, a nemzeti szuverenitás fegyverrel felelőzködött megnyilatkozásai voltak egyuttal. Igaz, hogy csak ünnepi díszül jelennek meg a banderiumok, de a hozzájuk fűződő emlékekben feltámadni látunk sok-sok századot.

Magunk előtt látjuk elvonulni a „magyarok bejövételénél“ a törzsszervezetben megnyilatkozott nemzeti véderőt, a mint a törzsfőnökök vezérsége alatt a Kárpátoktól a magyar síkságra leereszkedett, s hódító hatalmával országot, hont alapított.

Látjuk a böles szervező első király alatt a várszerkezetben a várkatonaság élén a vármegyei urak hadát, mint a nemzeti hadsereg első alakulatát.

Majd ismét az Árpádok kihaltával idegen

nemzetséget látunk a magyar trónra jutni, annak daczára is magyarul uralkodni, s az uralom közben a hűbériség befolyása alatt a tulajdonképeni banderiumok megalakulását.

Megjelenik előttünk, hogy Mátyás alatt hogyan indulnak hadba a banderiumok az első nemzeti haderővel, a híres fekete hadsereggel, hogyan pusztulnak Mohácsnál, aztán hogyan folytatják a Habsburgok alatt a nemzeti alkotmány fentartása végett az idegen hatalom és jogbitorlás ellen, látjuk a banderiumokat beolvasni a nemzeti állandó haderőbe, helyettök föllépni a magyar szabadságért harcoló nemzeti állandó csapatokat, a 48/49-iki és a jelenlegi honvédeket.

Ennyi emléket fognak felidézni a banderiumok.

Méltó vállalkozás tehát, hogy a vármegyék állítsák fel a milleniumra régi banderiumaikat, s azokkal vonuljanak fel — ő Budavárába.

A vármegyék nagyrészt már megtettek minden intézkedést, hogy banderiumaik minél fényesebbek legyenek!

Gömörmegye mind ez ideig nem tett semmit ez irányban, s csak az e hónapban megtartandó rendkívüli közgyűlésen készül ezt a nagyérdékü nemzeti tárgyat felvenni.

Nem lehet kétségünk, hogy a vármegye közönsége a banderium felállítását általános lelkesedéssel fogja elhatározni, nincs kétségünk az iránt, hogy rajta lesz, miszerint banderiuma minél fényesebb és minél nagyobb legyen.

A banderium természetesen a történelmi hűség szemmel tartása mellett és megyei viszonyaink tekintetbe vételével volna megalkotandó.

Igy mi helyesnek tartanók, ha a banderium mindenekelőtt az urak csoportjából, kellő számu esatlósokból, apródokból és végül a népies kíséretből állana. Az utóbbit lehetne felerészben magyar legényekből és felerészben tót legényekből, saját népviseletükben megalakítani.

Alig képzelünk megkapóbb jelenetet, mint

midőn a magyar fiukkal a tótok is testvéri egyetértésben jelenének meg a megye zászlója alatt, hogy a magyarokkal együtt ünnepejék az ezerévet, együtt hódoljanak a magyar királynak, a magyar koronának, s kimutatnák, hogy az ezer év előtti hódoltságból testvériség fejlődött ki, hogy ezt lássák az ország minden részéből megjelenő hazafiak, a menetet megbámuló külföld, hogy czáfolat adassék a féktelenkedő pánszláv vezetőknek.

Ilyképpen bizonyára eltérnénk a sablonoktól, de egyuttal a közfigyelmet fokozódott mértékben hívnók fel.

Egy másik fontos tényező, mit a banderium szervezésénél figyelembe kell vennünk, hogy ne csak a vármegye a maga egészében alkossa meg a banderiumot, hanem ennek keretében legyen mindenik rendezett tanácsu városnak, saját külön czimere alatt és egyenruhájában megjelenő tagja. — Így is biztosíthatjuk, hogy a banderium nagyob és élénkebb legyen.

Végül, a banderium vezetőjének a történelmi hűség kedvéért is, a főispánnak kell lenni, s nincs kétségünk, hogy vezérsége alá olyan csapat fog sorakozni ily uton, a mely méltóan fogja Gömört és városait képviselni; a mely disszel és fényvel fog tündökölni a többi csapatok között, úgy hogy dicsőségteljes lesz zászlóbontásunk.

Vármegyei közgyűlés. A törvényhatóság közéletében is annyira nagy jelentőségű országos ezredéves ünnepély kérdésében némely halasztást nem tűrő sürgős ügynek törvényhatósági elintézése vármegyei rendkívüli közgyűlés megtartását téven szükségessé, ezen rendkívüli közgyűlés határideje főispán ur ő méltóságával egyetértve Rimaszombatban folyó évi február 11. napjának délelőtt 9 órájára a megyeház nagytermébe tüzetett ki. Midőn tehát közhírré tetsem, hogy ezen közgyűlés főbb tárgyai

1. A vármegyei milleniumi banderium megalakulása.
2. Vármegyei paraszt, esetleg más fogatok felküldése.
3. Vármegyénkben a milleniumi ünneplés módjának megállapítása iránti intézkedés fogja képezni, de ezeken

T Á R C Z A.

Ahol én boldog voltam.

Irta: PAÁL GYULA.

„Szülőföldem szép határa!
Meglátlak-e valahára...?“

Ha napi munkám után fáradtan pihenni térek csendes hajlékomba, jóleső gyönyörrel gondolok vissza arra a tündéri időre, mikor még én is gyermeknek vallottam magamat s örültem a nap feljöttének, a csillagos égnak, a madár dalának, a himes mezőnek és a szivárványszárnyu pillangónak. Nem voltam gazdag szülők gyermeke, nem laktam fényes palotában, az én otthonom csak egyszerű cserépszindelyes ház volt, de abban a cserépszindelyes házban mennyország lakozott.

Sok év óta vagyok már távol az én szülővárosomtól, de azért mindig fölkeresem gondolatban; oda száll vissza az én lelkem, ott pihen meg egy-egy pillanatra annak a vén diófának az árnyékában, hol az én édes jó anyám annyiszor elringatott karjain, mikor kifáradtam a játékból.

Oh, édes, édes a visszaemlékezés a ragyogó multba: a gondtalan gyermekkor bűbajos világába!

Az a város, ahol az én zsenge szívem annyi szeretettel, gyermeklelkem annyi édes emlékekkel megtellett, csak amolyan egyszerű vidéki városocska, melyről keveset szoktak beszélni az emberek, s tudja isten, nekem mégis kedvesebb valamennyi városnál!

Azt a nagy tavat, melynek hullámai egy vén vár-

nak az oldalát esőkdossák; azokat a kristálytisza forrásokat, melyek a határt átszeldelik; azokat a szőlőkoszoruza hegyeket, melyek a város közelében emelkednek; azt a fűszönyeges Kálváriát, melynek közepén a Szűz Mária szobra áll azzal a kápolnácskával, melyben kis koromban annyiszor láttam az embereket imádkozni összetett kezekkel; azt a fenségesen szép grófi kertet sötét lombátorai-
val, rigófüttével, csillogó tavacszkájával, melynek vizét uszkáló hattynk szántják keresztül-kassul: dehogy, dehogy tudom én elfelejteni . . . !

Akik már meglátogatták néhányszor azt a városkát, ahol én gyermekéveimet töltöttem, azok tudni fogják, hogy milyen kedves kis város az a Tata, ott a Dunán túl, a Vérteshegység aljában. Mikor még öbéli gyermek voltam, annak a városnak tanultam meg a nevéét legelőször kimondani. (Szegény jó anyám „tatá“-nak mondatta velem apámat.) Talán azért is forrott az a város annyira a szívemhez? . . . Nincsenek abban megbámulni való épületek, de azért a maga harmonikus egészében mégis kellemes benyomást tesz a szemlélőre.

Ez a regényes fekvésű város két részből áll: felső városból, mely tulajdonképen maga Tata, és alsó városból, melyet Tóvárosnak hívnak. Mindkettőnek külön bírója van. A lakosok száma körül-belül 12 ezerre tehető, kik többnyire iparral, kereskedelemmel és földműveléssel foglalkoznak s mindannyian tősgyökeres magyarok. A két városrész között emelkedik a régi várépület, honnan harcias szellemű őseink beledobták a török követeket a háttérben terülő tó vizébe.

A vár előtt magas falkerítéssel ellátott mély sánc-

árok húzódik félkör alakban; ez az árok minden harmadik esztendőben megtelik vízzel, mivel hogy ilyenkor halászatot tartanak az „öreg tó“-ban s így a vizet zsilipeken át kibocsátják a mederből. Az ám csak a nagyszerű látvány, mikor az a rengeteg víztömeg lezudal az alantabb fekvő sánczárókba! mintha a világot akarná elnyelni haragos hullámaival, moráját még a felső város végén is meghallhatni.

A felső város jóval nagyobb és népesebb Tóvárosnál; itt van a r. kath. két tornyu templom is, melynek homlokzata büszkén tekint a főtérre, vagy tataiasan szólva: a nagy piacra, hol minden szerdán és szombaton népes hetivásárok tartanak; itt találjuk még a kath. iskolát, a városházát, takarékpénztárt, nagy vendéglőt, kávéházat, melynek emeletén a kaszinó van elhelyezve. Az ev. ref. hitvallásuak temploma már messzibbre esik a főtértől, s fájdalom, mintegy eldugva áll a Kocsi-utczán épült iskolaudvar hátulsó részében.

Mikor pár év előtt meglátogattam szülővárosomat, még mindig olyan állapotban találtam a templomot is, meg az iskolaépületet is, mint mikor még én is ott jártam a tudományok csarnokába, pedig bizony az már régecskén volt; akkor még az öreg Flóris bácsi mellett egy kiérdemült szürszabómester oktatott bennünket az „a-b-c“ titkaira. Hejh, édes jó Istenem, beh nagyszerű tanítás volt az akkor! A préceptor ur leakasztott egy olvasóablát a falról, aztán telerakta a rajta levő betűket színes „promenzli“ czukorkákkal s lelkünkre kötötte, hogy csak akkor szabad a czukrokat megennünk, mikor már a betűk nevéét megtanultuk. A czukorkák aztán csak-

LÖFKOVICS LIPÓT

divatárak házában Rimaszombatban

az üzlet felhagyása miatt az összes áruk mélyen gyári áron alól adatnak el.

1 pár sima vagy betétes férfi-czipő 2 frt 50 kr., — 1 pár bőr női-czipő 2 frt. — 2 frt 50 kr., — 1 pár finom zergebőr női-czipő 2 frt 75 kr., — 1 pár laek női-czipő 3 frt 50 kr., — 1 pár női fél-czipő 1 frt 60 kr., — 1 pár női egész magas evelasting czipő 2 frt 25 kr., — gyermek-czipők 70 kr., — 12 drb férfi-gallér 1 frt 70 kr., — férfi-sapka 50 kr., — férfi-kalap 70 kr., — Loden-kalap 1 frt., — ingek, ezelőtt 2 forint 50 kr., most 1 frt 50 kr., — muffok, a mi ezelőtt volt 3 forint, most 1 frt 50 kr., — nyul-muff 70 kr., — női váll-fűzők, a mi ezelőtt 2 frt 50 kr., most 1 frt., — **felöltők és gallérok fél árban.** — Továbbá bál- és farsangi czikkek: **belépők, keztük, virágok, tollak, legyzők, nyakkendők, gallérok, illatszerek, szappanok,** stb. soha nem hallott olcsó árakon és soha nem látott nagy választékban kerülnek eladásra. — Szíves figyelmébe ajánlom a mélyen tisztelt közönségnek, hogy ezen kedvező alkalmat ragadja meg, s üzletem meglátogatására ezennel meghívom.

LÖFKOVICS LIPÓT.

kivül a netán még beérkező egyéb sürgős ügyek is tárgyalás alá vétetni fognak. Hivatalos tisztelettel kérem föl a vármegyei bizottság tagjait, hogy a kitűzött helyen és időben megtartandó közgyűlésen megjelenni s a tanácskozásban ösmert ügybuzgalommal és hazafias készséggel részt venni sziveskedjenek. Rimaszombat, 1896. január 27. Lukács Géza főjegyző, alispán helyett.

A sorozás megyénkben.

Kezdetét veszi a sorozás március hó 19-én a következőleg:

Utazik a bizottság március hó 19-én Rimaszombatba.

Március hó 20-án soroz **Rimaszombat r. t. város**, mely által I. k. o. 48, II. k. o. 35, III. k. o. 18, összesen 101 legényt. Polgári elnök az alispán, bizottsági tagok Institoris Endre és Nagy Ferencz, polgári orvos Dr. Szabó Samu m. főorvos.

Március 21., 23., 24. és 26-án soroz **a rimaszombati főszozolgabirói járás**, mely állit I. k. o. 288, II. k. o. 227, III. k. o. 186, összesen 701 legényt. Polgári elnök Samarjay János m. biz. tag, bizottsági tagok Okolicsányi Gáspár és Hámos Zoltán m. bizottsági tagok, polgári orvos Dr. Szabó Samu m. főorvos.

Március 22. és 25-én vasárnap és ünnepp miatt a bizottság működése szünetel.

Március 27., 28., 30. és 31-én soroz **a rimaszécsi főszozolgabirói járás**, mely állit I. k. o. 312, II. k. o. 170, III. k. o. 122, összesen 604 legényt. Polgári elnök az alispán, bizottsági tagok Madarassy Gyula és Hámos Aladár m. biz. tagok, polgári orvos Dr. Szabó Samu m. főorvos.

Április 1-én utazik a bizottság Tornallyára.

Április 2., 3., 4., 5., 6-ik napjain a bizottság működése a közbe jövő húsvéti ünnepek miatt szünetel.

Április 7., 8., 9., 10-én soroz **a tornallyai sorozó járás**, mely állit I. k. o. 346, II. k. o. 158, III. k. o. 136, összesen 640 legényt. Polgári elnök az alispán, bizottsági tagok Szentmiklóssy István és Hámos Árpád polgári orvos Dr. Szabó Samu m. főorvos.

Április 11-én utazik a bizottság Jolsvára.

Április 12-én a bizottság működése vasárnap miatt szünetel.

Április 13-án soroz **Jolsva r. t. város**, mely állit I. k. o. 39, II. k. o. 13, III. k. o. 11, összesen 63 legényt, polgári elnök Mihalik Dezső, biz. tagok Neográdi Lajos és Czibur Imre, polgári orvos Dr. Szabó Samu m. főorvos.

Április 14., 15., 16., 17. és 18-án soroz **a nagyrocei főszozolgabirói járás**, mely állit I. k. o. 305, II. k. o. 240, III. k. o. 165, összesen 710 legényt. Polgári elnök Mihalik Dezső m. biz. tag, bizottsági tagok Heinzelmann Alfréd és Podhraczký Endre m. biz. tagok, polgári orvos Dr. Szabó Samu m. főorvos.

Április 19-én utazik a bizottság Nagyrőczére.

Április 20-án soroz **Nagyrőcze r. t. város**, mely állit I. k. o. 23, II. k. o. 15, III. k. o. 11, összesen 49 legényt. Polgári elnök Mihalik Dezső m. biz. tag, bizottsági tagok Dedinszky Gyula és Perjessy László, polgári orvos Dr. Szabó Samu m. főorvos.

Április 21-én utazik a bizottság Dobsinára.

Április 22-én soroz **Dobsina r. t. város**, mely állit I. k. o. 72, II. k. o. 39, III. k. o. 36, összesen 147 legényt. Polgári elnök az alispán, bizottsági tagok Gömör Gusztáv és Sárkány Kálmán, polgári orvos Dr. Maurer Arthur th. m. főorvos.

Április 23-án utazik a bizottság Rozsnyóra.

Április 24-én állit **Rozsnyó r. t. város**, I. k. o. 41, II. k. o. 22, III. k. o. 36, összesen 94 legényt. Polgári elnök az alispán, bizottsági tagok Ónody Károly és Markó J. Imre, polgári orvos Dr. Maurer Arthur th. m. főorvos.

Április 25., 27., 28. és 29-én soroz **a rozsnyói főszozolgabirói járás**, mely állit I. k. o. 293, II. k. o. 191, III. k. o. 161, összesen 651 legényt. Polgári

hamar elfogytak, de a betük neve bizony nem vésődött az emlékünkbé.

Bezzeg másként bántak velünk később a kegyesrendűek (piaristák) algymnasiumában; ott ugyan meg kellett fognunk a dolog végét, nehogy a tisztelendő tanár urak még pilulákkal vendégljenek meg bennünket. Inkább megtanultuk a leczkénket, mintsem hogy keserű orvosságot szedjünk be éhgyomorra.

Aldja meg érte őket az Isten!

A piaristák gmnasiumát szintén a felső városban találjuk, az ugynevezett „Csurgó föl-ön; nagy, emeletes épület ez, melynek egyik részében a szent atyák laknak, másik részében tanítanak, a harmadikban meg hálaadó istentiszteleteket tartanak. Az Ó-temető-féle piac téren közelében áll az izraelita hitközség imaháza, azon túl pedig az iskolája.

A vár körül elterülő épületek között legnagyobb az Eszterházy gróf két emeletes palotája s talán legcsinosabb az új Színház, mely a régi czukorgyár helyén emeltetett a derék gróf bőkezűségéből. Ha innen a vár előtt elnyúló széles utcét megközelítettük, azon át csakhamar eljuthatunk Tóvárosra, mely egy kis paradicsomkerthez hasonlít. Az ember lelke alig bír betelni a látványokkal. Különösen szép képet nyújt az uradalmi malom mögött emelkedő tópart, egy nagy magaslat, melyet terebélyes hársfasor szegélyez. Ott látjuk lábaink alatt csillogni a mélyen fekvő tó vizét, halljuk a hullámok száz nyelvű mormolását, melybe hangos zakatolással olvad bele a malomkerekek egybangu zugása. Amott a lentebb fekvő lankáson, a grófi palotával csaknem szemben, a tó jobb oldali partján, az „allé“ tűnik szemünkbe; kedvenc sétáló helye ez a boldog tataiaknak, honnan csónakokra vagy könnyű szandolinkra ülve, kedvük szerint bekalandozhatják az egész tó környékét. A malom felőli oldalon s a tó bal partján terül el aztán az alsó város háztömekege, melyek között nevezetesebb épületek a szent Ferenczrendiek (Francziskanusok) kolostora és temploma, továbbá községi iskola, városháza és az emeletes fogadó, melynek berendezése ma már a fokozottabb igényeket is kielégíti. Ugyanesek e városrészt végében találjuk a gyönyörű grófi kertet is, hol az üdülést kereső közönségnek pompás szórakozásra nyílik alkalma.

elnök az alispán, bizottsági tagok Hódinka Mihály és Matolay Bertalan m. biz. tagok, polgári orvos Dr. Maurer Arthur th. m. főorvos.

Április 30-án utazik a bizottság haza.

A sorozás mindenütt az ünnepeztési előmunkálatok tüzetes megvizsgálásával veendi kezdetét. Ezután következik az állítás a hajstromkönyv sorszáma szerint, a midőn a bejelentett igény-jogosultsága tekintetében beadott felszólamlások is elintéztetnek, megvizsgálatnak a póttartalék és honvéd nyilvántartásból czimvisztés folytán állítatni rendelt hadkötelesek, vagy ezeknek megvizsgálandó hozzá tartozója és mindezek után lezáratik a sorozási eljárás és elkészítetik az állítás eredményéről szóló kimutatás.

Az elnöknek történhető akadályoztatása esetén helyettes elnökül Jolsvára és Nagyrőczére Perjessy László megyebizottsági tag, Rimaszombatba, Rozsnyóra és Dobsinára Lukács Géza vm. főjegyző és Tornallyára Tornallyay Zoltán megyebizottsági tag küldetik ki.

Jbéli főszozolgabirák és városi polgármesterek felhívatnak, tegyék meg az intézkedéseket idejében arra nézve, hogy a felhívott korosztálybeli hadkötelesek teljes számban, józan fővel és lehetőleg tisztán s rendesen öltözködve jelenjenek meg a sorozó bizottság előtt.

Rimaszombat, 1896. január 7-én.

Bornemisza s. k., alispán.

Közgyűlések napja.

(1896. február 2)

E napon szokatlan élénkség váltotta fel városunk egyhanguságát. Négy helyre is volt jelezve társadalmi intézményeink irányadó faktorainak közgyűlése.

A közönség megoszlott, s legnagyobb volt az érdeklődés a polgári olvasókörben, míg a kaszinóé, az elnök hirtelen közbejött akadályoztatása miatt, nem tartották meg.

I. A gömörmezei athleta klub.

Az a meglehetősen élénk érdeklődés, melyet az athleta-egyesület közgyűlése iránt a tagok tanúsítottak, a legvilágosabb bizonyítéka gyanánt szolgált annak, hogy egy ily egyesület létezésére szükség van, ép azért értelmetlennek tartjuk azt a közönyt, melylyel a gyakorlatok iránt viseltetnek, mi majdnem arra a feltevésre adott okot, hogy az egyesület „névben él csak s többé nincs jelen“. E vélemény azonban még korai volna, legalább a vasárnapi közgyűlés arról tanuskodott, hogy az egyesület iránt való érdeklődés nagyobb volt mint valaha; s ez nem csak abból látszott, hogy a klub-tagok szép számmal jelentek meg, hanem a tárgysorozat egyes tételei felett kifejtett vitákból is, melyek a rövid lefolyásnak gondolt közgyűlést majdnem három óra hosszúig nyújtották el. Jelen voltak: Fáy István elnök, Dr. Löcherer Tamás alelnök, Schulhof Pál pénztáros, Hamvay József, Lokesánszky Endre, Somogyi Géza, Lukács Géza, Molnár József, Dr. Veres Samu, Feledy Ferencz, Hamaliár Lajos, Diószeghy Zsigmond, Hámos Zoltán, Dr. Krausz Gyula, Bruckner Ferencz, Brauner Gyula, Dr. Marikovszky István, Dr. Kármán Aladár, Kishonthy József, Dr. Szeles Ödön, Csizsár László, Szentmiklóssy Gyula, Baksay Dezső, Vozáry Béla, Dr. Cziner Miksa. A közgyűlés jegyzőkönyvének vezetésére a távollevő Szelezky Árpád helyett Dr. Veres Samu kérését föl. Elnöki megnyitást után Dr. Löcherer Tamás alelnök felolvasta a múltévi közgyűlésről fölvett jegyzőkönyvet, melynek hitelesítésére Lukács Géza és Molnár József kérétek föl. Ugyanesek Löcherer alelnök terjesztette elő az athleta-egyesület választmányának jelentését az elmúlt 1895-ik esztendőről. E jelentés szerint a kör tagjainak száma a hét új taggal együtt s a kiléptettek, vagy a megye területéről eltávoztak leszámlításával: 61. Új művezető lett az időközben eltávozott Benedek Gyula helyett Michnay Gyula főgimnáziumi tornatanár, kinek személyében minden tekintetben kiváló szakértőt nyert az egyesület. A múlt közgyűlésen indítványba hozott ama terv, hogy az egyesület tegyen lépé-

Továrost kisebb-nagyobb patakok szedelik át, melyeknek vize malmok és szövőgyárak kerekeit hozza mozgásba. E vízbőségnek tulajdoníthatjuk, hogy e város oly gazdag a szabadfürdőre alkalmas helyekben, melyek közül leginkább megérdemli figyelmünket a Hartli-féle malom vize, mely az angolkerthől nyeri eredetét s jobb partját százados tölgyfák árnyékolják be az impozáns uszoda előtt.

Milyen boldog perczeket töltöttem én gyermekkoromban azok alatt a fák alatt! Mennyi édes emlék köt engem még ma is hozzájuk! Mikor a meleg nyári délutánokon leheveredtem fürdés után árnyékukba: bohó képzeletem a tündér várak egész légiját rajzolta lelki szemeim elé. Ki hitte volna, hogy ezek az aranyalmok mind elmosódnak idővel, mint elmosódik az égen a szivárvány...

A most említett szabadfürdőn kívül említésre méltó még a „Fényes forrás“ is, mely azonban már távol esik a városról, mivel a szőlőhegyek alatt elterülő rétségen patakszik végig.

Tóvárosban híres bucsut is tartanak, az ugynevezett Porezinkulai bucsut, melyről még a messze környék lakosai sem maradnának el egy világrt se! Van is ott ilyenkor (a szokásos templomi istentisztelet után) zene, tánc, kurjongatás, hogy csak úgy visszhangzik tőlük a város valamennyi utcája. Mindenik ház egy-egy vendégfogadóvá alakul, hol a gazdagon terített asztalnál meleg szeretetre, szives barátságára, vidám mosolyra találunk a rokonok, jó barátok és ismerősök.

Milyen édes nekem mindezeket visszagondolnom, milyen fájó nekem mindezeket nélkülözni! Csoda-e, ha olykor így sóhajtok fel a költővel:

„Erzelmeim hullámaim fölveri tündérék,
Feledni ah, feledni, miért is oly nehéz?!...“

Ime, nyájas olvasóm, leírtam önök előtt nagyjából azt a városkát, ahol én gyermekkorom boldog éveit töltöttem, még csak annyit jegyzek meg, hogy Tata ma már Budapest kedvelt kiránduló helye, amennyiben a fővárossal vasút köti össze.

Ha az ezredéves kiállítás alkalmával fölkeresik önök az ország metropolisát, ne mulasszák el ezt a regényes fekvésű városkát is megtekinteni. Higgyék el, gazdagon jutalmazza fáradságukat.

seket a helybeli koresolya egyesülettel karöltve egy esolnakázó-tó létrehozására, technikai akadályok folytán az elmúlt évben nem volt foganatosítható s ez még a jövő feladatai közé tartozik. A működési kör szélesbítése céljából azonban a választmány egy bieykli beszerzéséről gondoskodott, mely a művezetőtől nyert értesülés szerint, már a legközelebbi napokban a tagok rendelkezése alatt fog állani. A választmány jelentéseinek tudomásul vétele után Schulhof Pál terjesztette elő a pénztár állására vonatkozó adatokat, melyből végeredménykép kitűnik, hogy a kör vagyona 1895. december 31-én 534 frt 64 krt tesz ki. A számadások átvizsgálására Somogyi Géza Dr. Marikovszky István és Kishonthy József tagok küldettek ki. Ez elintéztést illetve tudomásul vett jelentések után Fáy István elnök megköszönvén a tisztí kar iránt nyilvántult bizalmat a maga és tisztársai nevében lemondott, mire a közgyűlés tisztújító közgyűléssé alakulván át Molnár József elnöklete alatt a régi tisztikart a magategésében újra egyhangulag megválasztotta; a tisztikar iránt való bizalom annyira általános volt, hogy a minden áron lelépni óhajtó alelnök és pénztáros is kénytelenek voltak engedni a közgyűlés osztatlan akarának s a f. évre mandátumaikat megtartották. A választmány is egyhangú szavazással alakított meg, csupán az eltávoztott Török Gyula helyét pótolták Percz Samuval, a második póttagot pedig Hamvay Józseffel töltötték be.

Beható tanácskozás tárgyát képezte a választmány azon terveze, mely a tavalyi közgyűlésen indítványozott becsületbíróóság megalakítására vonatkozik. A tagok egy része a becsületbíróóság megalakítását úgy a mint az a meghívó leveleken kontemplálva van, kivihetetlennek tartja. Az erre vonatkozó tervezet 6. pontja ugyanis akként intézkedik, hogy a nem klub tagokkal kezdett, vagy ilyenek által provokált viszályok azért *jelentendők be* a becsületbíróóságnál (utólagosan,) hogy a klub tagjainak helyes, vagy helytelen magatartása a klub tekintélyének érdekében bíraltassék meg. E felfogással szemben az a nézet nyert kifejezést, hogy a nem klub tagokkal szemben felmerült ügyeket a klub-tag *nem tartozik* bejelenteni, de a klubnak magának joga van az ily ügyet utólagosan a becsületbíróósághoz utalni. A vita e pont körül meglehetősen széles mederben folyt s bár a többség az „utólagosan“ szó betoldásával a választmány által tervezett szöveget fogadta el, a kisebbség megmaradt a maga véleménye mellett s a határozat ellen az alapszabályokban biztosított felelkezési jogával élt. A tervezet többi pontjai azon módosítással, hogy a becsületbíróóság egyelőre csak egy évre alakíttatik meg, elfogadtattak. A vita bezárása után a becsületbíróóság következőleg alakított meg: elnök egyhangulag Hámos László főispán; rendes tagok szavazattöbbséggel: Lukács Géza, Farkas Ábrahám, Molnár József, Hamaliár Lajos; póttagok: Drászkóczy László, Fáy István, Kovács József őrnagy és Stojkovics Emil.

Az érdekes és élénk lefolyású gyűlés végén Fáy elnök megköszönte a tagok érdeklődését s a közgyűlést berekesztette.

II. A polgári olvasókör.

Városunk derék polgárságának e folyton izmosodó egyesülete, mely évek hosszú sora óta mintegy központját képezi az összetartó polgárságnak, s nem egy életre való eszmének kiindulási pontja volt, rohamosan emelkedik és szakadatlan tevékeny munkásságával a közönség nagyfokú érdeklődését folyton ében tartja.

Ez érdeklődés impozáns megnyilatkozása volt az is, hogy ez évi közgyűlésen, melyet *Rábely* Miklós elnöklete alatt tartottak, mintegy 100-an jelentek meg a tagok, kik a közgyűlés menetét élénk figyelemmel kísérték.

A közgyűlést Rábely Miklós elnök szép üdvözlő beszéddel nyitotta meg, majd *Szabó* Lajos jegyző olvasta fel nagy gondnal s kitűnő tollal írt évi jelentését, melyben a választmány működéséről és a kör életében előfordult nevezetesebb eseményekről ad számot; ezután Csillag Mór olvasta fel a számvizsgáló bizottság jelentését, mely szerint az egylet számadásai megvizsgálatván, azok rendben találtattak, mire a közgyűlés a bizottság javaslata alapján az előljároságnak a felmentvényt megadta és Rónay Gyula pénztárnoknak sok évi buzgó és sikeres működéséért egyhangú lelkesedéssel jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést szavazott, valamint jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés Kozma *Szabó Józsefnek* a kör részére adományozott 10 frtért. Ezután Rábely Miklós elnök a saját, valamint a tisztikar és a választmány nevében megköszönve a bizalmat, jelenti, hogy megbízatásuk lejárván, tisztségükről lemondanak, mire az új választás megejtetvén, megválasztattak *egyhangulag*: elnöké *Rábely* Miklós, pénztárnokká: *Rónay* Gyula, jegyzővé: *Kovács* László, választmányi tagokká szintén egyhangulag: Benyó Béla, id. Balázs József, ifj. Csapó János, Csapó Lajos, Csillag Mór, Dr. Cziner Miksa, Cseh István, Cseh János, Eckstein Fieszkó, Faesinay József, ifj. Gaskó János, Istók József, Jakovecz Alajos, Kohut Lajos, Dr. Kármán Aladár, Kövér István, ifj. Kovács István, ifj. László János, id. Lévy István, Lokesánszky Endre, id. Róth Lajos, Schulhof Pál, Spuriusz József, Susztek József, Szabó János Kriston, Szabó József czipész, Szabó József mézszáros, Szabó Lajos hivatalnok, Soós Ferencz ács, Szentmiklóssy Gyula, Tomay Alajos, Tóth Péter, Varga István, Varga Lajos, Dr. Veres Samu és Vozáry Sámuel. A választás megejtése után több tag írásbeli indítványára *Dr. Veres Samu és Schulhof Pál* a kör érdekében többször tanúsított sikeres fáradozásaiért tiszteletbeli tagokká választattak. Végül a közgyűlés elhatározta, hogy az udvarnoknak újévi ajándék czimén 20 frt utalványozandó, hogy a felolvasott jelentés egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe beiktatandó és hogy Szabó Lajos volt jegyzőnek sok évi sikeres működéséért jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést fejez ki, egyszersmind nevezett tiszteletbeli jegyzővé választotta. Rábely Miklós elnök megköszönve a meleg érdeklődést, a közgyűlést bezárta, mire a közgyűlés az elnök és tisztikar zajos éltetésével feloszlott.

Hírek és vegyesek.

Személyi hir. Hámos László, vármegyénk népszerű főispánja, folyó hó 4-én egy napra városunkban időzött.

A borsodmegyei főispáni állással járó hivatalos teendőik ideiglenes ellátására, mint azt a fővárosi hírlapok után mi is megirtuk, Hámos László, vármegyénknek a kormánykörök előtt is közszertében álló

